

Identifying the Consequences of Hosting Major International Sports Events in Iran

Haniyeh Naserzadeh

Sports Management Department, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
haniye.naserzadeh@gmail.com

Mohammadreza Esmaili

Department of Sports Management, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
(Corresponding author). dr.m.esmaeili@gmail.com

Farideh Ashraf Ganjoui

Sports Management Department, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
honey_naserzadeh@yahoo.com

Abstract

Every year, a large number of organizations, cities, and countries announce their readiness to host sports events; although there are only a small number of events, this small number can bring extensive benefits to the host. The overall goal of the study is to identify the consequences of hosting international sports events in Iran. For this purpose, the researcher collected thematic literature using books, magazines, and websites to compile thematic literature. The method of conducting the present study is a qualitative method that used the grounded theory (grand theory) method presented by Strauss and Corbin to build the conceptual model of the study. The statistical population of this study was 15 experts and key informants, including university professors who also had administrative experience in the country's sports. The findings of this study were obtained through inferential statistics of the grounded theory method. In this method, using the open coding technique, 100 initial concepts were determined, which were classified into 46 subcategories and were categorized around 3 main categories in the axial coding stage. The results of the qualitative data obtained from the interview provide a paradigmatic model for identifying the consequences of hosting major international sports events in Iran, consequences (3 categories). The results obtained showed that individual consequences, organizational consequences, and social consequences are the sources of the axial category, including the consequences that experts stated. Creating a strategic plan that includes infrastructure development, sustainable financing, and

promotion of sports culture can be an effective step towards achieving the goals of hosting international sports events in Iran.

Keywords: consequences, hosting, sports event, International.

شناسایی پیامدهای میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران

هانیه ناصرزاده

گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

haniye.naserzadeh@gmail.com

محمدرضا اسمعیلی

گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

dr.m.esmaeili@gmail.com

فریده اشرف گنجویی

گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

honey_naserzadeh@yahoo.com

چکیده

همه ساله تعداد زیادی از سازمان‌ها، شهرها و کشورها برای میزبانی رویدادهای ورزشی اعلام آمادگی می‌کنند؛ اگرچه تنها تعداد کمی رویداد وجود دارد، ولی همین تعداد کم می‌تواند برای میزبان فواید گسترده‌ای را به دنبال داشته باشد. هدف کلی پژوهش شناسایی پیامدهای میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران می‌باشد، بدین منظور پژوهشگر به جمع‌آوری ادبیات موضوعی با بهره‌گیری از کتاب‌ها، مجلات و سایت‌های اینترنتی به تدوین ادبیات موضوعی پرداخت. روش انجام پژوهش حاضر، روش کیفی می‌باشد که برای ساخت مدل مفهومی پژوهش از روش نظریه داده‌بنیاد (گرنند تئوری) ارائه شده توسط استراوس و کوربین استفاده گردید. جامعه آماری این پژوهش، ۱۵ نفر از صاحب‌نظران و مطلعان کلیدی شامل اساتید دانشگاهی که تجربه اجرایی ورزش کشور را هم داشتند، بودند. یافته‌های این پژوهش از طریق آمار استنباطی روش نظریه پردازی داده‌بنیاد به دست آمده است در این روش با استفاده از تکنیک

کدگذاری باز، ۱۰۰ مفهوم اولیه تعیین شد که با دسته بندی این مفاهیم ۴۶ مقوله فرعی شکل گرفت و در مرحله کدگذاری محوری، پیرامون ۳ مقوله اصلی دسته بندی صورت گرفت. نتایج حاصل از داده های کیفی حاصل از مصاحبه، ارائه مدل پارادایمی شناسایی پیامدهای میزبانی رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در ایران، پیامدها (۳مقوله)، می باشد. نتایج بدست آمده نشان داد پیامدهای فردی، پیامدهای سازمانی، پیامدهای اجتماعی منابع مقوله محوری، از جمله پیامدهای که متخصصین عنوان نمودند. ایجاد یک برنامه راهبردی که شامل توسعه زیرساخت ها، تأمین مالی پایدار و ارتقاء فرهنگ ورزشی باشد، می تواند گامی مؤثر در جهت دستیابی به اهداف میزبانی رویدادهای ورزشی بین المللی در ایران باشد.

کلید واژه ها: پیامدها، میزبانی، رویداد ورزشی، بین المللی

مقدمه

امروزه تربیت بدنی و ورزش یکی از ارکان اساسی فعالیت‌ها و برنامه‌ریزی‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است. ورزش و سیاست رابطه و همبستگی تنگاتنگی با یکدیگر دارند و نظام‌های سیاسی، ورزش را ابزاری برای تحکیم روابط، اثبات برتری و یا دوستی می‌دانند؛ حضور این افراد در میدان‌های ورزشی و اظهار نظر درباره باخت‌ها و بردها در مسابقات و یا تلاش برای کسب میزبانی مسابقات و رویدادهای مهم جهانی و بین‌المللی نشانه‌ی بارز این اهمیت است. با توجه به جایگاه اقتصادی-سیاسی ورزش و مسابقات ورزشی، دولت‌های مختلف را بر آن داشته است تا برای ترویج ورزش در کشور و ایجاد تسهیلات و امکانات لازم برای گروه‌های مختلف مرتبط با حوزه‌های مختلف ورزشی، با اختصاص سرمایه‌های مادی و معنوی تلاش کنند، و زمینه موفقیت ورزشکاران خود را در صحنه‌های بین‌المللی فراهم کنند و از مزایای آن به عنوان کشوری دارای امکانات حرفه‌ای مناسب بهره‌مند شوند.

رویدادهای بزرگ ورزشی هر یک نشان‌دهنده اهمیت کلی صنعت رویدادهای بزرگ ورزشی هستند. یک مساله اساسی که از جذاب بودن ورزش استنباط می‌شود این است که تعداد این رویدادهای بزرگ کم است و این به سبب رقابت شدید شهرها برای برنده شدن تجارت میزبانی رویداد شده است (کاستلانوس، ۲۰۲۲). رقابت برای میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی مانند بازی‌های المپیک، جام جهانی فوتبال، مسابقات فرمول یک، بازی‌های آسیایی و جام جهانی دیگر رویدادهای ورزشی محدود به کشورهای توسعه‌یافته نیست و این رقابت در بین کشورهای در حال توسعه نیز وجود دارد (به عنوان نمونه، درخواست میزبانی آذربایجان و ترکیه برای میزبانی بازی‌های المپیک و گرفتن میزبانی جام جهانی فوتبال در سال ۲۰۲۲ توسط قطر).

در ۳۰ سال گذشته رشد پژوهش در مورد میزبانی رویدادهای ورزشی نشان‌دهنده اهمیت این حوزه مطالعاتی در بدنه دانش مدیریت ورزشی بوده است (کیم، ۲۰۲۲) در این راستا، موضوع درخواست و میزبانی رویدادهای ورزشی به عنوان بخشی از استراتژی‌های توسعه شهرها و کشورها به عنوان ابزاری برای حرکت سریع‌تر و موثرتر قطار توسعه این کشورها محسوب می‌شود. بنابراین، میزبانی رویدادهای ورزشی برجسته می‌تواند بر توسعه اقتصادی اجتماعی و شهری اثرات فراوانی مانند، جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، رونق گردشگری، ایجاد اشتغال‌زایی و فرصت‌های کسب و کار توسعه و ترویج ورزش در بین مردم، هدایت تغییرات اجتماعی احیای شهری و غیره را در بر می‌گیرد (اوزبی، ۲۰۲۱) از طرف دیگر نتایج پژوهش‌ها نشان داده است که نه فقط گرفتن میزبانی دارای منافع فراوانی است، بلکه ارائه درخواست میزبانی نیز دارای اثرات و منافع مشابه با برگزاری رویداد می‌باشد (اوزبی، ۲۰۲۱، کوشا و همکاران، ۲۰۱۳، ویستون و هنری، ۲۰۰۶)

برگزاری مسابقات ورزشی در شهرهای میزبان، تغییرات بسیاری را از نظر فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و فضایی به همراه دارند. سود حاصل از گردشگری ورزشی در پشت صحنه ورزش و مسابقات ورزشی موجب می‌شود که بسیاری از شهرها و کشورها این فرصت را

بسیار مغتنم بشمارند و به جذب گردشگران پردازند. ورزش و برگزاری مسابقات ورزشی سبب میشود بودجه فراوانی در امر ساخت، تعمیر و تنظیم زیرساختها و ساختارهای زیر بنایی و اقتصادی شهرها و نواحی پیرامون آن اختصاص یابد و شهرهای ضعیف بیش از پیش در مسیر توسعه شهری از نظر فیزیکی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی تلاش کنند (مشیری، رجبی و رجایی، ۱۳۹۴).

بالگو، براون و باسر (۲۰۱۲) بیان کردند که رویدادهای بزرگ ورزشی مانند بازیهای المپیک، فرصت ارزشمندی را برای کشورهای میزبان و جوامع محلی برای رشد اقتصادی، بهبود سرگرمیهای ورزشی، بازشناسی نام تجاری و افزایش اعتمادبه نفس جوامع فراهم میکنند. آنها معتقد بودند که تعداد چشمگیری بازدیدکننده، بازیکن، تماشاگر و رسانه در این رویدادها درگیر میشوند. همچنین، تعداد زیادی گردشگر برای تماشا و مشارکت در رویدادهای بزرگ حضور مییابند. به همین دلیل، مسابقات ورزشی اثرهای قابل توجهی بر اقتصاد دارند. مهمترین فواید رویدادهای بزرگ، هزینه های مستقیم و غیرمستقیم بازدیدکنندگان است که این امر باعث افزایش اشتغال و درآمدهای جدید و ایجاد زیرساختهای نو و درنهایت، توسعه همه جانبه شهر میزبان میشود.

البته این رویدادها می تواند خطراتی مانند احتمال تحمیل هزینه های مالی و شلوغی و زمینه جرم و ناامنی را نیز به همراه داشته باشند. که جامعه میزبان با برنامه ریزی مدون و استراتژیک این تهدیدها را به حداقل می رساند. به طور کلی، دلایل آشکار و پنهان زیادی محرک قوی تصمیم گیری برای درخواست میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی است و کشوری که میزبانی این رویدادها را به دست می آورد کانون توجهات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ورزشی دنیا قرار می گیرد و از این طریق فرصت های متعددی را نصیب جامعه میزبان می کند. ایران هم کشوری با پهناوری وسیع که شهرت ۴ فصل بودن را یدک می کشد و به لحاظ طبیعی و دارایی های بالقوه می تواند پاسخگوی گردشگرانی که با نام ورزشکار، مربی و عوامل مرتبط با ورزش، تماشاگر و... به خاطر رویدادهای ورزشی سفر می کنند، باشند. لوردی، گرینیچ و دوونیش (۲۰۱۱)، در بررسی ادراکات ساکنان محلی از تأثیرات جام جهانی مسابقات کریکت ۲۰۰۷ در باربادوس، به مقایسه برداشت ساکنان از تأثیرات این رویداد قبل و بعد از بازیها پرداختند. این پژوهشگران با استفاده از تحلیل عاملی، هفت عامل تبادل فرهنگی، مشکلات اجتماعی، منافع اقتصادی، توسعه فرهنگی و حفظ منابع طبیعی، آلودگی و مشکلات ترافیکی، افزایش قیمتها و هزینه های ساخت و ساز را شناسایی کردند. بررسی ها نشان داد که قبل و بعد از بازیها، در همه ابعاد تفاوت معناداری بین ادراکات ساکنان داشت؛ به طوریکه قبل از بازی ها انتظار میرفت هزینه میزبانی بیشتر از منافع باشد؛ درحالیکه بعد از برگزاری برداشت ساکنان این بود که منافع این رویداد بیشتر از هزینه ها شده است.

پروس (۲۰۰۹)، در مقاله ای بیان کرد شواهد زیادی وجود دارند که برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی به امکانات خاصی نیاز دارد و تحریکی برای شهرهای میزبان است که برای کسب امتیاز میزبانی، امکانات ورزشی و زیرساختهای عمومی خود را بهبود بخشند.

اندام و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهشی به بررسی اثرهای برگزاری رویدادهای ورزشی بر جامعه میزبان پرداختند و دریافتند که عامل توسعه زیرساخت و مدیریت، با اهمیت ترین عامل در دریافت میزبانی است. همچنین، نتایج نشان داد که مدیران برگزارکننده رویدادهای ورزشی با گرفتن حق میزبانی مسابقات میتوانند بسیاری از مسائل و مشکلات، از جمله کاستی های مربوط به بخشهای زیرساختی و مدیریتی حوزه خود را برطرف کنند.

هدر، کاپلانیدو و سونگ (۲۰۱۱) در مطالعه ای به بررسی میزان اثرگذاری رویدادهای ورزشی کوچک بر وضعیت اقتصادی و اجتماعی منطقه و توسعه گردشگری پرداختند. آنها با مطالعه رویدادهایی از قبیل ماراتن، تیر و کمان، فوتبال و شنا پیشنهاد کردند که توجه به رویدادهای ورزشی کوچک میتواند موجب تأثیرات پایدار و ماندگار در بهبود وضعیت منطقه شود. بنابراین، با توجه به همین اثرهای مثبت و شگرف گردشگری ورزشی، امروزه پژوهشگران در سراسر جهان این پدیده را در ابعاد گوناگون مطالعه میکنند.

میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی زمینه مناسب و موفقی را برای دست یابی به اهداف توسعه کشور فراهم می کنند. کشور ایران در مسیر درخواست میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی با مشکلات و چالش هایی روبرو بوده و نتوانسته است بعد از انقلاب شکوهمند اسلامی درخواست دهنده میزبانی بازی های المپیک و جام جهانی فوتبال باشد و در درخواست میزبانی بازی های آسیایی، منطقه ای، جام ملت های آسیا و جام جهانی رشته های ورزشی مختلف نیز چالش های زیادی داشته است. شناخت موانع کسب میزبانی از جمله زیرساخت های سخت افزاری و نرم افزاری، ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، تکنولوژیکی، مدیریتی و... این در کشورمان قبل از درخواست میزبانی و اقدام جهت رفع این موانع امری لازم و ضروری است. در نگاه کلان کشورهای توسعه یافته برای برگزاری مسابقات و رویدادهای مهم ورزشی در کشورشان برنامه ریزی گسترده ای در زمینه های مختلف بخصوص در بخش اقتصادی انجام می -دهند. کارشناسان و برنامه ریزان اقتصادی یک کشور با برآورد اینکه از زمان اعلام واگذاری میزبانی تا زمان برگزاری مسابقات، اقتصاد کشور با چه فراز و فرودهایی همراه است. افق و دورنمای رشد سرمایه گذاری و اقتصادی را پیش بینی می کنند و براساس این پیش بینی ها برنامه ریزی های مربوط و آماده سازی زیرساخت ها صورت می گیرد. امروزه دیگر در امر رویدادهای بزرگ ورزشی تنها توسعه منابع انسانی (ورزشکار، مربی، داور، تماشاگر، مدیرورزشی، پزشکی و...) مورد توجه نیست بلکه مسئولین این حوزه در توسعه مدیریت و استراتژی، توسعه علمی و پژوهشی، توسعه استانداردها، توسعه و جذب منابع مالی، توسعه همه جانبه آموزش، توسعه آمار و اطلاعات، توسعه تجهیزات مدرن ورزشی و... بسیار تلاش کرده اند.

البته دستیابی به این نگرش، تأثیری در کارکردهای اولیه و اهمیت این رویدادهای ورزشی نداشته است، تلاش دولت ها و کشورها برای به دست آوردن امتیاز میزبانی و حضور روسای جمهور و یا مقامات عالی رتبه کشورها در مراسم قرعه کشی مسابقات بین المللی و حتی

حضور در میادین ورزشی و همراهی اعضای تیم‌های ملی کشورشان و تماشای مسابقات تیم‌های کشورشان، نشان از اهمیت این مسابقات و رویدادهای ورزشی منطقه و جهان و سهم ایران از میزبانی و همچنین موفقیت‌های کسب شده از این مسابقات، می‌توان به سادگی دریافت که حوزه ورزش و گسترش صنعت و زیرساخت‌های ورزشی کشور توجه و اهمیت فراوانی را می‌طلبد. توجه به سطح و شدت اقدامات جهانی و سرمایه‌گذاری در این بخش نشان می‌دهد که ایران نیز برای بهره‌مندی از این موقعیت نیازمند تلاش و سرمایه‌گذاری بیشتر در امر ورزش است.

امید است نتایج پژوهش حاضر بتواند الگویی طراحی کند که بشود موانع موجود در جهت کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی را به خوبی شناسایی نموده و کمکی در جهت رفع آنها به مدیران ورزش کشور داشته باشد و همچنین راه کارهایی برای گرفتن میزبانی رویدادهای بین‌المللی ارائه دهد. به همین دلیل و دلایل متعدد ایران می‌تواند میزبانی رویدادهای بزرگ مثل رویدادهای بین‌المللی را برعهده بگیرد. ما بر آن هستیم تا در این پژوهش پیامدهای حاصل از میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی را شناسایی و معرفی نماییم.

روش پژوهش

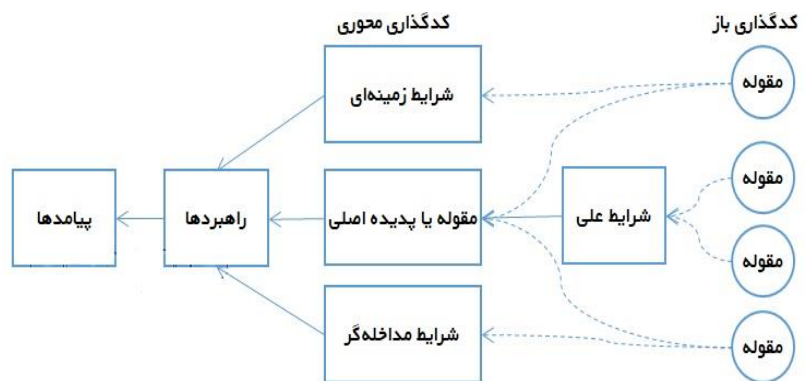
روش انجام پژوهش حاضر، روش کیفی می‌باشد که برای ساخت مدل مفهومی پژوهش از روش نظریه داده بنیاد (گرند تئوری) ارائه شده توسط استراوس و کوربین استفاده گردید. جامعه آماری این پژوهش، ۱۵ نفر از صاحب‌نظران و مطلعان کلیدی شامل اساتید دانشگاهی که تجربه اجرایی ورزش کشور را هم داشتند، بودند که به تأیید اساتید راهنما و مشاور رسیده بودند و افرادی هستند که از نظر آگاهی و اطلاعات در این زمینه برجسته بوده و اینکه بتوانند با ارائه اطلاعات دقیق نمادی از جامعه باشند. با توجه به جامعه آماری پژوهش از این مجموعه تا جایی که نسبت به موضوع پژوهش اشباع نظری حاصل گردید، افراد برای انجام مصاحبه و کسب اطلاعات لازم در ارتباط با موضوع مورد نظر به صورت کاملاً غیراحتمالی انتخاب شدند. در بخش اول پژوهش (مطالعه کتابخانه‌ای)، پژوهشگر به بررسی پژوهش‌های مرتبط با موضوع رساله (تدوین الگوی میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران) پرداخت و مؤلفه‌های اصلی و تأثیرگذار در شناسایی پیامدهای میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران را شناسایی نمود. این موارد در خلال مصاحبه‌های کیفی به عنوان راهنمای مصاحبه مد نظر قرار گرفت.

در مرحله دوم، برای فرآیند جمع‌آوری اطلاعات از مصاحبه‌های کیفی با صاحب‌نظران استفاده شد.

روش جمع‌آوری اطلاعات مطالعه بدین گونه بود که اسناد و منابع اطلاعات کتابخانه‌ای سایت‌ها و پورتال‌های اطلاعاتی اینترنتی، کتاب‌ها و مقالات فارسی و انگلیسی. بررسی میدانی نظری و پیشینه پژوهش‌های گذشته بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای شامل کتاب، مقالات و سایت‌های مرتبط است.

۲) مصاحبه‌های عمیق با خبرگان: روش جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش، روش مصاحبه عمیق بود. به این شکل که درباره موضوع پژوهش و سوالات پژوهش از مصاحبه‌شوندگان خواسته شد تا نظر و ذهنیت خود را ارائه دهند. همه سوالات مطرح در فصل اول در جریان مصاحبه‌ها مورد پرسش قرار گرفتند.

و در نهایت تجزیه و تحلیل داده‌ها انجام شد که به منظور اخذ تصمیم و نتیجه‌گیری، ضروری است داده‌های جمع‌آوری شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند و تجزیه و تحلیل درست داده‌ها مستلزم به کارگیری دقیق روش‌های آماری است تا بدین وسیله یافته‌ها و نتایج تحقیق برای دیگران قابل درک، معنادار و قابل قبول باشد. در این مطالعه متناسب با هدف پژوهش از روش نظام‌مند استفاده شده است که با توجه سایر روش‌ها، تجویزی تر است و رهیافت منتخب به نظریه پردازی داده‌بنیاد، بر ضرورت استفاده از چندگانه مشخص به منظور تحلیل داده‌ها کمک می‌کند که عبارتند از: کدگذاری باز، محوری و گزینشی که در پایان بر ارتقاء یک الگوی پارادایمی یا یک تصویر واضح از الگوی تولید شده تأکید می‌شود. نظریه برخاسته از داده‌ها رویه‌ای را برای توسعه مقوله‌های اطلاعاتی (کدگذاری باز)، توسعه مقوله‌ها (کدگذاری محوری) و ارائه یک داستان برای مرتبط ساختن مقوله‌ها با یکدیگر (کدگذاری گزینشی) آماده می‌کند و با مجموعه‌ای از قضیه‌های تئوریک و استدلالی به پایان می‌رسد.

شکل ۱: مدل پارادایمی نظریه داده بنیاد

به منظور ارائه یک مدل نظام مند و شماتیک از یافته‌های برخاسته از داده‌های کدگذاری شده، سعی شد که از مدل پارادایمی^۱ پیشنهاد شده توسط اشتراس و کوربن استفاده شود. نحوه طبقه بندی و نظام حاکم بر مدل پارادایمی برخاسته از داده‌ها در شکل شماره ۱ مشخص شده است.

یافته ها

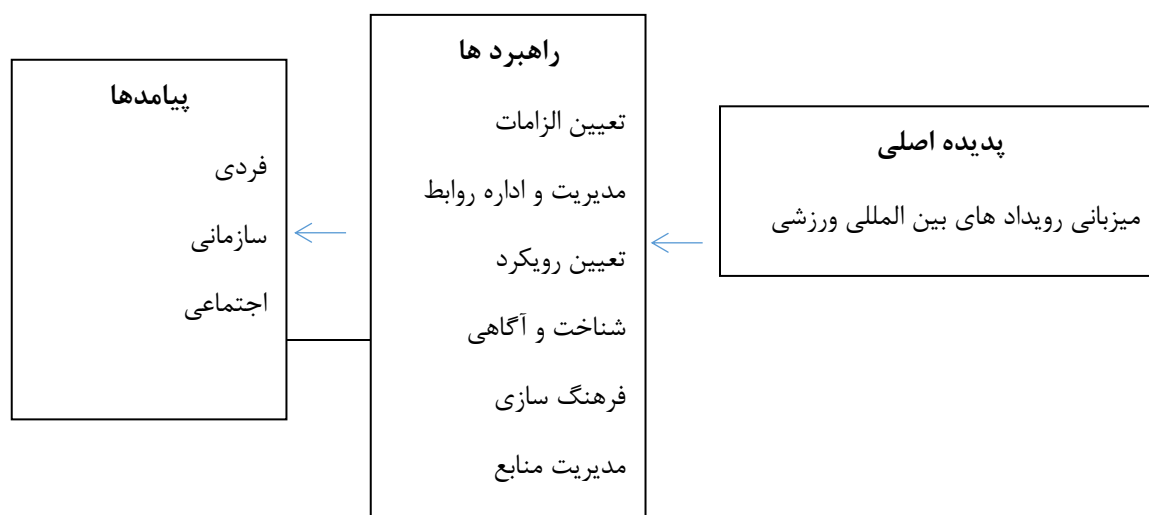
یافته های این پژوهش از طریق آمار استنباطی روش نظریه پردازی داده بنیاد به دست آمده است در این روش با استفاده از تکنیک کدگذاری باز، ۱۰۰ مفهوم اولیه تعیین شد که با دسته بندی این مفاهیم ۴۶ مقوله فرعی شکل گرفت و در مرحله کدگذاری محوری، پیرامون ۳ مقوله اصلی دسته بندی صورت گرفت. در تصویر شماره ۲ چگونگی دسته بندی اصلی مشخص شده است.

اگر کنش های مناسب و متناسبی با شرایط و زمینه ها وجود داشته باشد پس موجبات علی شرایطی را بوجود می آورند و آنگاه شاهد پیامد ها و نتایج خواهیم بود. در مقوله پیامد ها و نتایج، همانطور که در الگوی مفهومی ملاحظه می شود پیامد ها شامل:

فردی

سازمانی

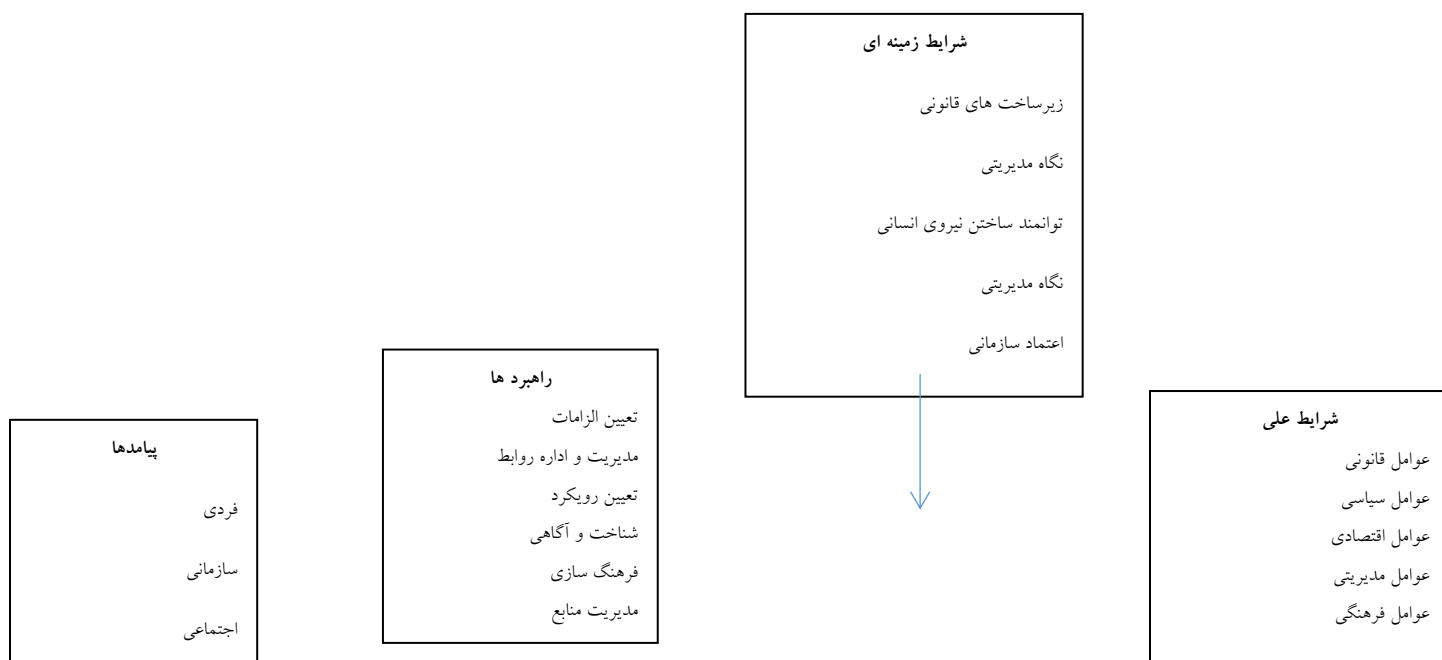
اجتماعی

شکل ۱: مدل پارادیمی

ارائه شماتیک کدهای گزینشی

برای نمایش کدهای گزینشی و قابل فهم بودن آنها لایه‌های تفکیک شده‌ای را ارائه کرده و در نهایت بر اساس قرار گرفتن لایه‌ها در کنار هم، مدل نهایی تحقیق به شرح زیر ارائه شده است.

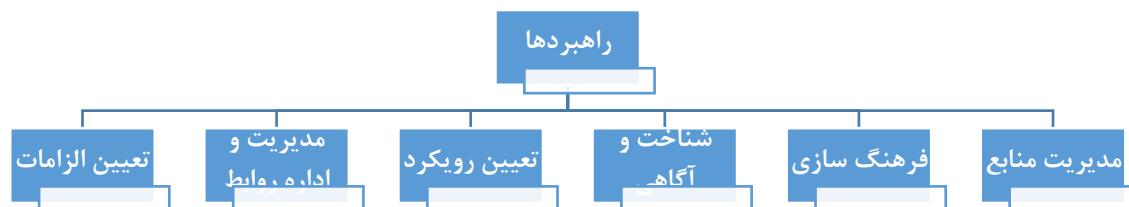
سوال اول: شرایط علی موثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین المللی ورزشی در ایران چگونه است؟

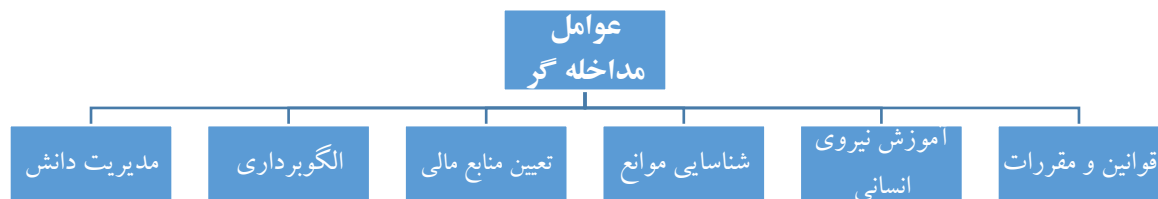
سوال دوم: شرایط زمینه ای موثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین المللی ورزشی در ایران چگونه است؟

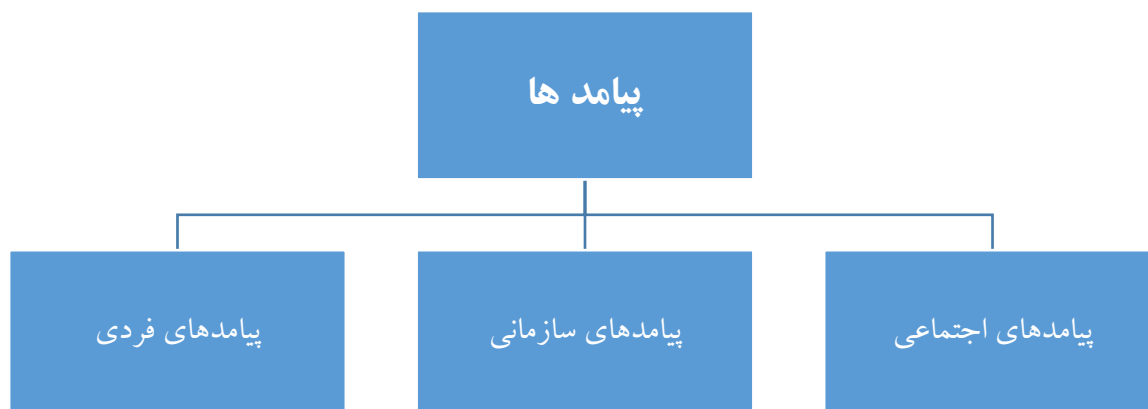
- سوال سوم: راهبردهای کنش / کنش متقابل موثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران کدام است؟

- سوال چهارم: شرایط تسهیل کننده و محدود کننده موثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران که تحت عنوان عوامل مداخله گر دسته بندی شده است ، چگونه است؟

- سوال پنجم: پیامدهای موثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران کدام است؟

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف ارائه مدل کیفی شناسایی پیامدهای میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران (مبتنی بر نظریه پردازي داده بنیاد) اجرا شده است و مدل ارائه شده از کدگذاری نتایج بدست آمده از مصاحبه نخبگان بدست آمده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها، با استفاده از تکنیک کدگذاری باز، بیش از ۱۰۰ مفهوم اولیه تعیین شد که با دسته بندی این مفاهیم ۴۶ مقوله فرعی شکل گرفت و در مرحله کدگذاری محوری، پیرامون ۳ مقوله اصلی دسته بندی صورت گرفت. نتایج حاصل از داده های کیفی حاصل از مصاحبه، ارائه مدل پارادایمی شناسایی پیامدهای میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران، پیامدها (۳ مقوله)، می‌باشد. نتایج بدست آمده نشان داد پیامدهای فردی، پیامدهای اجتماعی و پیامدهای سازمانی از جمله پیامدهایی است که متخصصین عنوان نمودند.

پیامدهای فردی

اعتماد به نفس. تجربه. تعاملات اجتماعی. کسب مهارت. ایجاد انگیزه. خودباوری. کیفیت زندگی. کسب دانش. توانمندی. تخصص. امنیت شغلی. تغییر در رفتار. اشتیاق به کار

پیامدهای سازمانی

افزایش ارتباطات درون سازمانی. سیاست گذاری مناسب. تفکر استراتژیک. بهسازی کارکنان. ارتقاء سطح دانش فنی مسئولین. ارتباطات برون سازمانی. هماهنگی منابع سازمانی. برند سازی. معرفی هویت سازمان. توسعه زیرساخت های سازمانی. الگو شدن. تعامل..

پیامد های اجتماعی

توسعه اقتصادی، توسعه سیاسی، غرور ملی، امنیت پایدار، تولید ناخالص ملی، توسعه یافتگی گردشگری، کاهش و حذف مشکلات اجتماعی، تقویت نظام داوطلبی، توسعه کسب و کار، توسعه زیرساخت ها، پل ارتباطی صنعت ورزش و اقتصاد، توسعه پایدار، توسعه فرهنگی، توسعه ارتباطات، افزایش تعاملات اجتماعی، شناسایی اماکن توریستی و گردشگری کشور، اشتغالزایی، رفاه اجتماعی، سازماندهی بین بخش ها و نهاد ها، جلب حمایت دولتی از ورزش.

شرایط علی مؤثر بر توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی در ایران عبارتند از: وجود زیرساخت های ورزشی مدرن و استاندارد: در دسترس بودن امکانات ورزشی مدرن و استاندارد عاملی حیاتی در میزبانی رویدادهای ورزشی است. هر چه زیرساخت های ورزشی پیشرفته تر و استانداردتر باشد، احتمال میزبانی رویدادهای ورزشی موفق بیشتر می شود. حمایت دولت و بخش خصوصی: حمایت دولت و بخش خصوصی برای توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی ضروری است. این حمایت ها می تواند در قالب کمک های مالی، پشتیبانی لجستیکی و ترویج رویدادهای ورزشی باشد. افزایش ظرفیت مالی و سرمایه گذاری: افزایش ظرفیت مالی و سرمایه گذاری در صنعت ورزش می تواند منجر به توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی شود. این امر از طریق تخصیص بودجه بیشتر به زیرساخت های ورزشی، جذب سرمایه گذاری خارجی و ترویج گردشگری ورزشی محقق می شود. این شرایط علی به هم مرتبط هستند و می توانند بر توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی در ایران تأثیر مثبت بگذارند. شرایط علی می توانند به طور قابل توجهی بر توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی تأثیر بگذارند. از نتایج پژوهش ها می توان به عوامل مختلفی اشاره کرد که در توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی نقش دارند. این عوامل شامل زیرساخت های ورزشی، حمایت مالی، عوامل اقتصادی، علاقه عمومی، امنیت و ایمنی، بازاریابی و تبلیغات، و لجستیک و عملیات می شوند. با توجه به نتایج پژوهش ها، ضعف امکانات زیربنایی و زیرساختی و عوامل اقتصادی از مهم ترین موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در ایران به شمار می آیند. پس از آن، موانع و مشکلات اجتماعی-فرهنگی و محیطی نیز بیشترین تأثیر را دارند. این موانع و چالش ها نیازمند توجه و راه حل های مناسب هستند تا توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی به خوبی انجام شود. بر اساس یافته های پژوهش یکی از مهم ترین شاخص های مؤثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین المللی ورزشی شرایط علی است که با نتایج تحقیقات هامر، ام، ویلر، آر، و استاماتاکیس، ای. (۲۰۱۴)، هوگان، ک، و نورتون، ک. (۲۰۰۶)، مکلود، ال، و روسسکی، جی (۲۰۱۴)، مارتینز، جی، سارمنتو، اچ، و گومز-بایا، دی. (۲۰۱۹) همسو است.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد، مدیریت موانع در برگزاری رویدادهای بین المللی شامل رفع چالش های مختلف از جمله موانع ارتباطی، پیچیدگی های قانونی و لجستیکی، محدودیت های بودجه، مسائل پایداری، تفاوت های منطقه زمانی، مشکلات بازاریابی، چالش های فرهنگی، جذب شرکت کنندگان، لغو لحظه آخری، انتخاب فناوری و رعایت قوانین است. قوانین و مقررات. برای غلبه بر این موانع،

مدیران رویداد باید خطوط ارتباطی واضحی ایجاد کنند، برنامه‌ریزان رویداد محلی را استخدام کنند، بازدید از سایت را انجام دهند، در مورد نرخ‌های مطلوب مذاکره کنند، هزینه‌ها را از نزدیک نظارت کنند، ردپای کربن را کاهش دهند، از ابزارهای زمان‌بندی برای هماهنگی منطقه زمانی استفاده کنند، گزینه‌های رویداد ترکیبی را ارائه دهند، برنامه‌ریزی کنند. لغو لحظه آخری، پلتفرم‌های فناوری مناسب را انتخاب کنید، از نظر فرهنگی حساس باشید و الزامات قانونی را رعایت کنید. علاوه بر این، درک هدف، انتخاب مکان مناسب، ایجاد یک استراتژی بازاریابی جهانی، مدیریت کارآمد لجستیک، ادغام ملاحظات زبانی و فرهنگی، و داشتن مدیریت ریسک قوی و برنامه‌های اضطراری برای پیمایش موفقیت‌آمیز چالش‌های سازماندهی رویدادهای بین‌المللی ضروری است.

شرایط پس زمینه موثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی شامل عوامل اقتصادی، سیاسی و فرهنگی است. عوامل اقتصادی شامل توانایی کشور برای تامین پول مورد نیاز برای ساخت تسهیلات چه از بخش خصوصی و چه از طریق مالیات و زیرساخت‌های موجود مانند حمل و نقل است. عوامل سیاسی شامل پشتوانه قانونی کشور، اعتباری که رویداد به یک شهر یا کشور می‌بخشد، و به رسمیت شناختن سطح توسعه یک کشور است. عوامل فرهنگی شامل انتخاب کشور میزبان بر اساس پیوند فرهنگی ایجاد شده با ورزش در حال انجام، و نشان دادن چگونگی میزبانی رویداد ورزشی می‌تواند شهرت آن را در کشور افزایش دهد. این عوامل به هم مرتبط هستند و می‌توانند تأثیرات مثبت و منفی بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی داشته باشند. به عنوان مثال، توانایی جمع‌آوری پول و زیرساخت‌های موجود می‌تواند رویدادهای بین‌المللی بیشتری را به خود جلب کند، در حالی که پشتوانه قانونی و شناخت سطح توسعه یک کشور می‌تواند شهرت و جایگاه بین‌المللی کشور را افزایش دهد. با این حال، فقدان پیوند فرهنگی با ورزش در حال انجام و مناقشات پیرامون لابی‌گری می‌تواند چالش‌هایی در روند مناقصه باشد. به طور خلاصه، شرایط زمینه‌ای مؤثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی شامل عوامل اقتصادی، سیاسی و فرهنگی است که می‌تواند تأثیرات مثبت و منفی بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی داشته باشد. برنامه‌ریزی دقیق و در نظر گرفتن این عوامل برای تضمین موفقیت میزبانی رویدادهای بین‌المللی ضروری است. بر اساس یافته‌های پژوهش یکی از مهم‌ترین شاخص‌های مؤثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی شرایط زمینه‌ای است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش دالز، اچ، و سودرمن، اس. (۲۰۰۸)، داگلاس، ان، داگلاس، جی، و درت، آر. (۲۰۱۲)، امری، پی آر (۲۰۰۸) روش، ام. (۲۰۱۲)، عبدی، شهرام، & سجادی، سید نصرالله. (۱۴۰۰). ریچارد شپ وی (۲۰۲۴) همسو می‌باشد.

شرایط تسهیل‌کننده بر توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی در ایران عبارتند از: ملاحظات سیاسی: دولت‌ها به این رویدادها به عنوان بستری برای ارتقای جایگاه بین‌المللی خود و ارتقای وحدت ملی و غرور شهر نگاه می‌کنند. عوامل اقتصادی: توانایی کشور در تامین منابع مالی لازم برای ساخت تسهیلات چه از بخش خصوصی و چه از طریق مالیات و زیرساخت‌های موجود مانند حمل و نقل. عوامل فرهنگی: انتخاب کشور میزبان معمولاً مستلزم یک پیوند فرهنگی تثبیت شده با ورزش در حال انجام است، اما بخشی از فرآیند مناقصه شامل نشان دادن چگونگی میزبانی رویداد ورزشی می‌تواند شهرت آن را در کشور افزایش دهد. شرایط محدود مؤثر بر توسعه

میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی در ایران عبارتند از: لابی کردن: تلاش برای متقاعد کردن کمیته‌ها مبنی بر اینکه کشور بهترین گزینه است، می‌تواند بحث برانگیز باشد، با این پیشنهاد که برخی از مناقصه‌های برنده با روش‌های فاسد لابی شده‌اند. ساختارهای حاکمیتی و توانایی سازمانی: کشور میزبان باید توانایی دولتی و سازمانی قوی برای میزبانی موفقیت‌آمیز رویداد را نشان دهد. فساد: در سازمان‌هایی که این رویدادها را اداره می‌کنند، مانند کمیته بین‌المللی المپیک و فیفا، اتهامات فساد وجود داشته است. پایداری و میراث: میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی باید به میراث پایدار، از جمله تأثیرات ملموس و ناملموس مانند بهبود زیرساخت‌های حمل‌ونقل، بازسازی شهری، تغییر در نگرش به ورزش، غرور ملی و آگاهی بیشتر از مسائل زیست‌محیطی منجر شود. این شرایط تسهیل‌کننده و محدودکننده به هم مرتبط هستند و می‌توانند تأثیرات مثبت و منفی بر توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی در ایران داشته باشند. برنامه ریزی دقیق و در نظر گرفتن این عوامل برای تضمین موفقیت میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی در ایران ضروری است. بر اساس یافته‌های پژوهش یکی از مهم‌ترین شاخص‌های مؤثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی شرایط تسهیل‌کننده و محدودکننده است.

پیامدهای مؤثر بر توسعه میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی در ایران عبارتند از: مزایای اقتصادی: میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی می‌تواند باعث توسعه اقتصادی، از جمله ورود سرمایه‌های خارجی، فرصت‌های شغلی و افزایش هزینه‌های بازدیدکنندگان شود. به عنوان مثال، انتظار می‌رود جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲ در قطر اقتصاد این کشور را تقویت کند و در بخش‌های بانکی و ساختمانی شغل ایجاد کند. شناسایی و شهرت بین‌المللی: میزبانی رویدادهای ورزشی می‌تواند شهرت و جایگاه بین‌المللی یک کشور را افزایش دهد و همچنین وحدت ملی و غرور شهر را ارتقا دهد. به عنوان مثال، میزبانی موفقیت‌آمیز بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۰ در ژاپن نشان‌دهنده تأثیر مثبت میزبانی رویدادهای ورزشی بر وجهه این کشور است. توسعه زیرساخت‌ها: میزبانی رویدادهای ورزشی می‌تواند منجر به توسعه زیرساخت‌هایی مانند سیستم‌های حمل‌ونقل، هتل‌ها و امکانات ورزشی شود که می‌تواند به نفع کشور میزبان فراتر از خود رویداد باشد. به عنوان مثال، چشم‌انداز اقتصادی در آفریقای جنوبی پس از میزبانی جام جهانی فوتبال در سال ۲۰۱۰، با جاده‌های جدید، خطوط حمل‌ونقل و زیرساخت‌های مخابراتی که زندگی تجاری را برای شهروندان این کشور تسهیل می‌کند، دستخوش تغییرات قابل توجهی شد. مزایای اجتماعی و فرهنگی: میزبانی رویدادهای ورزشی می‌تواند فواید اجتماعی و فرهنگی مانند ارتقای روحیه ورزشی، وحدت و انسجام اجتماعی نیز داشته باشد. به عنوان مثال، طرفداران میزبانی رویدادهای ورزشی استدلال می‌کنند که می‌تواند رفاقت بین کشور میزبان و کشورهای همسایه‌اش را تقویت کند و به ایجاد شهرت مثبت برای کشور کمک کند و به عنوان ابزاری قوی برای ترویج گردشگری ملی عمل کند. با این حال، توجه به این نکته مهم است که میزبانی رویدادهای ورزشی می‌تواند با هزینه‌ها و چالش‌های قابل توجهی نیز همراه باشد، مانند نیاز به سرمایه‌گذاری قابل توجه در زیرساخت‌ها و امنیت، احتمال بار مالی و بدهی، و تأثیر بر جوامع محلی و محیط‌زیست. بنابراین، برنامه ریزی و بررسی دقیق لازم است تا اطمینان حاصل شود که مزایای میزبانی رویدادهای ورزشی بیشتر از

هزینه‌ها است. بر اساس یافته‌های پژوهش یکی از مهم‌ترین شاخص‌های مؤثر بر توسعه میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی شرایط تسهیل‌کننده و محدودکننده است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش کوهنریچ، بی (۲۰۱۳). هامر، ام، ویلر، آر، و استاماتاکیس، ای. (۲۰۱۴). هوگان، ک، و نورتون، ک. (۲۰۰۶). مکلود، ال، و روسسکی، جی (۲۰۱۴) همخوانی دارد.

در نهایت موضوع میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی بزرگ و چالش‌های پیش روی آن در ایران، موضوعی است که نیاز به توجه و برنامه‌ریزی دقیق دارد. بر اساس تحقیقات و مطالعات انجام شده، سه مؤلفه اصلی که باید به آنها توجه شود عبارتند از: زیرساخت‌های ورزشی: ایجاد و بهبود زیرساخت‌های ورزشی مانند استادیوم‌ها، سالن‌های ورزشی، تجهیزات و دهکده‌های بازی‌ها، از اهمیت بالایی برخوردار است. این مؤلفه به عنوان یکی از موانع اصلی در مسیر میزبانی شناخته شده و نیازمند سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی است ۱. جنبه‌های اقتصادی: تأمین مالی و هزینه‌های مربوط به کسب و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی، از جمله مواردی است که باید به دقت مورد توجه قرار گیرد. حمایت‌های مالی از سوی نهادهای غیرورزشی و دولتی، می‌تواند در این زمینه کمک‌کننده باشد ۲. موانع اجتماعی-فرهنگی: محدودیت‌های موجود برای حضور بانوان در ورزشگاه‌ها و پخش مسابقات ورزشی بانوان، از جمله موانع فرهنگی هستند که باید به آنها توجه شود. این موانع می‌توانند تأثیر منفی بر تصویر بین‌المللی کشور و جذب گردشگران ورزشی داشته باشند ۳. برای رفع این موانع و بهبود شرایط میزبانی، نیاز به یک استراتژی جامع و همکاری بین بخش‌های مختلف دولتی و خصوصی است. همچنین، توجه به تجربیات کشورهای دیگر و استفاده از دانش و تخصص بین‌المللی می‌تواند در این راستا مفید واقع شود. ایجاد یک برنامه راهبردی که شامل توسعه زیرساخت‌ها، تأمین مالی پایدار و ارتقاء فرهنگ ورزشی باشد، می‌تواند گامی مؤثر در جهت دستیابی به اهداف میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی در ایران باشد.

منابع

اندام، رضا، مهدی زاده، رحیمه، تقی پور جهرمی، فریده (۱۳۹۲) «بررسی اثرات برگزاری رویدادهای ورزشی بر جامعه میزبان (مطالعه موردی دانشگاه بیرجند، میزبان یازدهمین المپیاد فرهنگی ورزشی دانشجویان دتر دانشگاه‌های سراسر کشور)»، نشریه پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی، شماره ۶

مشیری، محمد، رجبی، مجید، رجایی (۱۳۹۴) «تحلیل نقاط قوت، ضعف‌ها، فرصت‌ها، و تهدیدات (SWOT) درخواست میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در ایران» پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه رازی کرمانشاه

عبدی، شهرام، سجادی، نصرالله (۱۴۰۰)، شناسایی و اولویت بندی موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران، دانشگاه تهران

Amorey, p. (2008). "Event planning: the ultimate guide to successful meetings, corporate events, fund-raising galas, conferences", conventions, incentives and other special events: Wiley.

Balogu, S., Brown, C., & Busser, A. (2012). Sport tourists in a gaming destination: Predicting gaming and non-gaming expenditures. *Gaming Research & Review Journal*, 4(2), 59-68.

Castellanos-García, P., Kokolakis, T., Shibli, S., Downward, P., & Bingham, J. (2022). Membership of English sport clubs: A dynamic panel data analysis of the trickle-down effect. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 13(1), 105-122. <https://doi.org/10.1080/19406940.2021.1877170>

Coahanrey, B.(2013), "Sport Marketing", Human Kinetics Publishers, Champaign, II.32(2), 349-56.

Dagloas, N, Dagloas, R (2012). Sport tourists in a gaming destination: Predicting gaming and non-gaming expenditures. *Gaming Research & Review Journal*, 4(2), 59-68.

Shipway, R. (2024). "The economic impact of major sports events: a review of ten events in the UK". *The Sociological Review*, 54, 41-58 .

Hunner, M. (2014). How to win a bid for major sporting events? A stakeholder analysis of the 2018 Olympic Winter Games French bid, *Sport Management Review* (15) 263-275.

Heather, J., Kaplanidou, K., & Sung, J. (2011). Small-scale event sport tourism: A case study in sustainable tourism. *Sport Management Review*, 15(2), 160-70.

Hogen, K.(2006), "An introduction to the sociology of sports mega-event", *Sociological Review*, 54(s2), pp.1-24.

Kim, W., Jun. H., Walker, M., & Drane, D. (۲۰۲۲). Evaluating the perceived social impacts of hosting large scale sport tourism events: Scale development and validation. *The Journal of Tourism Management*, 48(3), 21-32.

Koosha, M. Yousefi, B. Eydi, H. (2013). Facilitators And Inhibitors Of Bidding And Hosting Mega Sporting Events In Iran, *Sport Management International Journal*, Choregia. 9 (2) 9-20.

Lorde, T., Greenidge, D., & Devonish, D. (2011). Local residents' perceptions of the impacts of the ICC Cricket World Cup 2007 on Barbados: Comparisons of pre and post-games. *Tourism Management*,

Macloud, L., Rosseskey, J. (2014), "Sport Marketing", Human Kinetics Publishers, Champaign, IL. 32(2), 349-56.

Martienese, S. (2019). "The "benefits" of hosting: Japanese experiences from the 2002 Football World Cup". *Asian Business and Management*, 7, 201-224.

Doalse, H. (2008). Sport tourism: Factors of influence on sport event visit motivation. *Journal of Sport Tourism*, 2(1), 75-93.

Ozbey, Z (2021). Benefits of Bidding and Hosting the Olympic Games: Istanbul 2020, *International Journal of Developmental Sport Management*, 1 (1). 65-82.

Preuss, H (2009). The role of sport tourism in employment, income and economic development. *Journal of Hospitality Management and Tourism*, 2(3), 34-7.

Roasch, M. (20012). Underestimated Costs and Overestimated Benefits? Comparing the Outcomes of Sports Mega-Events in Canada and Japan, *Sociological Review*. 6 (2). 51-59.

Whitson, D. And Horne, J. (2006). Underestimated Costs and Overestimated Benefits? Comparing the

Outcomes of Sports Mega-Events in Canada and Japan, *Sociological Review*. 5 (2). 71-89.